

Izhaia vsek potok

z  
p  
c  
le

Pl

# MURSKA STRAŽA

## O OBMEJNIH SLOVENCEV

Inserati: Ena šest-  
stolpna petivrstna  
(prostor 3 mm visok  
in 41 mm širok) 2 K.  
Pri večkratni objavi  
primeren popust.  
Posamezna številka 1 K.

35. štev.

Gornja Radgona, dne 2. septembra 1921.

III. leto.

## Brezplodnost boljševiške ideje.

(Iz razgovora z ruskim generalom-beguncem.)

Ponajveč vsi poznavatelji socializma in vseh njegovih izrastkov, kakor boljševizem, komunizem itd. so si do malih izjem na jasnem, da je ves nauk lep samo v teoriji (na papirju) in samo na zunaj, da pa je popolnoma nezmožen za pravo delo, ki zasluži ta naziv. Videli smo povsod, da je zmožen podirati in razdirati, kar so stoletja dela in znanosti zgradila. Nima pa onega idealnega nadomestka, katerega bi postavil na mesto razvalin in ruševin. Vsi vemo, kako velikansko slavo so peli rdečemu boljševizmu, ko se je, kakor velika kača pojavil na Ruskem. Vse se je navduševalo in izdajalo manifeste (oklice) na proletarijat celega sveta in ubogi delavski sloji so sprejeli povsem napačno socialno dogmo (resnico), da je samo v komunizmu boljševiške oblike rešitev težkega delavskega vprašanja. Sponosom so kazali nekaj časa na židovske veleume à la Ljening in Trotsky, ki sta pač drugače dojmlila družabni red, kakor oslepljena in zapeljana masa, ki je zašla v popolno anarhijo (brezvladje) in nedisciplino (neposlušnost). Zatriumfiral je takozvani „Lumpenproletariat“, najtemnejši elementi so prišli do veljavne besede in vsak je po svoje tolmačil boljševizem in videl v ubijanju, razdiranju, neposlušnosti in v netenju k splošnemu neredu bistvo socializma.

Minula so že tri leta strašne strahovlade na Ruskem in kulturnemu Evropejcu se ježijo lasje, ko čita, kaj je vse napravil boljševizem v tem razdobju. Koliko nedolžne, predragocene človeške krvi se je prelilo! Koliko je ubogo, teptano, skozi vojno itak že bridko izkušeno ljudstvo trpelo, stradalo, umiralo! In danes? Dan na dan dobivamo strahovita poročila o koleri in gladi in potujočih milijonskih masah gladnega in vsled utopij brezvestnih ljudskih sleparjev v smrt zapisanega bratskega ruskega naroda. Nam Slovanom po

krvi se mora krčiti srce, ko vso to bedo in stisko bratskega in krepkega ruskega naroda gledamo. Kot Slovani moramo obsojati te ljudske sleparje že s stališča naše velike ideje sedanjega stoletja: ideje končne združitve v eno samo slovansko federativno državo, ki bo predstavljala velesilo. Iz zdaj sredi dela nas je zalotil boljševizem in drži za vrat naše središče, izhodišče vsega slovanstva — Rusijo in jo davi in davi do onemoglosti. Med tem grabi tolpa zunanjih in notranjih sovražnikov bogati plen bratske zemlje. In če se vprašamo: Zakaj smo Slovani trpeli v svetovni vojni? Kje so sadovi milijonov človeških žrtev? Kje je vsa naša kri, prelita za svobodo slovanstva? Kje so solze zapuščenih vdov in sirot? Kje so vsi vzdih onemoglih invalidov in dosmrtnih revežev, ki so dali svoje najdražje, oči, posluh, roke, noge za vseslovansko idejo?

Nikjer ni odgovora!

Vse smo izgubili. Drugi „pametnejši“ imajo besedo in delijo našo zemljo, katero smo branili. Delijo zemljo in naše gozdove in travnike, kjer se je od pamtveka čula lepa, blagoljubna slovanska govorica. Tako daleč smo prišli, da: Vse smo dali, ničesar pa nismo dobili.

In raziskavajoč po glavnem krivcu, kateri bi vse to zakrivil, pridemo preplašeni do enega in ta je: boljševizem. Razne teorije govore različno v prilog različnim „velikim“ narodom, ali, če premotrimo politični položaj splošne svetovne nezadovoljnosti, si nehote priznavamo, da so previdni politični računarji vzeli za podlago svojih podlih računov splošno nezadovoljnost in tako je nastal krivi boljševizem, najet od prefriganega političnega Nemca in plačan od nič manj prefriganega Germana — Angleža. Vrana vrani nikdar ne izključe oči in tako se je tudi tukaj pokazalo, da je germanska mržnja Anglije napram Nemčiji le navidezna. Drugače igrajo takozvano „politično pod odejo“. Anglija in Nemčija imasta, kakor sta imeli velikanski vpliv v Rusiji in sedaj po dobromišljenem planu držita Rusijo za vrat kakor razbojnika,

dokler se ne razdeli ves uporabni plen. Ko bo germanska rasa vse pobrala, pa bo slovanstvo padlo za tisoč let nazaj in če bo sedaj oropana zemlja res kedaj vstala in začela živeti, kakor se spodobi kulturnemu narodu in zemlji, tedaj bodo drugi že daleč in daleč spredaj.

Poglejmo Balkan! Kaj so storili z nami Slovenci? Odrezali so nas od našega hrepenenja, od sinje Adrije, s toliko srčno toploto opevane Adrije... In sedaj smo tu, berači pred lastno hišo, kjer sedi in se šopiri tujerodec in barbar; mi pa, ponosni potomci kremenih starih Slovanov naj ponižno trkamo na lastno hišo, poljublamo roke in noge objestnemu nasilniku? — Enako je s Poljsko, sliče s Čehoslovaško in Rusijo.

Hej, Slovani, kje so naše meje?!

Vse to je delo ruskega židovskega boljševizma, ki je v službi Anglije in Nemčije, Italije in sličnih „kulturnih“ držav.

Vodje boljševizma so velekapitalisti od včeraj. Pohlep po mamoni zlatu je zadušil v njih notranjosti vsako plemenito čustvovanje: omejili so šolstvo, v kolikor ga niso odpravili; umetnosti skratka ni; o slovstvu in predvojni žurnalistiki ni govora; pesniki in pisatelji svetovnega slovesa so izšli iz svete Rusije in danes? Vse je uničeno in ničesar ni zgrajenega na mestu uničenega.

Delavec vseh strok je uvidel, da ni mesta zanj v stranki, ki je za bogate osebne dobičke svojih židovskih voditeljev prodala svoje ljudstvo in ga tako zapeljala v dolgo in nevarno močvirje.

Ali ne pade vsem v oči, da se ravno komunisti in takozvani boljševiki izogibajo velikega nauka „sinu tesarjevega“? Evangelij ubogih je res evangelij ubogih in če bi ga ubogo ljudstvo poslušalo, našlo bi v njem svojo pravo tolažbo, katere pa nikdar ne more najti v stremljenju po zakladih.

Prekvasimo vso družbo s pomočjo krščanstva in naukov „Reveža iz Nazareta“ pa bomo dali moralno umirajoči družbi predpogoj za gojitev prave srčne kulture. Pred nami so velikanski in vnebovpijoči

M. N.:

## Dve cvetki.

I.

Skozi tiho dolinico je žuborel potoček. Ob njem je rasla krasna cvetlica. Tiho, skrita med grmovjem, neopažena človeškemu očesu je duhtela in cvetela. Potoček je ljubil cvetko, občudoval njeno lepoto, napajal jo s hladno vodicco ter kratkocočasil s svojim šumljanjem. Ob tihih večerih pa ji je med plesanjem ribic in regljanjem žab pravil bajne pravljice, dokler ni zaprla očesc in s sklonjeno glavico zaspala. Potoček pa je tiho in mirno mimo šumljal, dokler ni spet ob solnčnem vzhodu vzdignila glave, odprla očesca in se vzdramila.

Tako je užival potoček neskajeno srečo v bližini ljubljene cvetke, jo ljubil, zalival in negoval. Pač ni vedel, da je že blizu kruta roka, ki bo mu odtrgala njegovo ljubljeno...

Ob potoku se je sprehajala deklica. Počasi in zamišljena je korakala po mehki travi. Srečna nevesta je in kmalu bo stopila pred oltar ter postala pridna in zvesta ženica svojemu možu. Vzradostila se je, ko je zagledala cvetlico.

„Kako krasna cvetka! Vrgam te in ponešem ljubemu v dar. Škoda bi te bilo, da storiš tu žalosten konec“. In res, sklonila se je, vrgala cvetko ter pohitela z njo proti domu.

V obupni bolesti je zaplakal potoček. Začuden so zle ribice, ko so slišale njegove

pritajene, zadušene vzdihle iz njegovega šumljanja. Še žabice so nehale regljati, vse je čutilo bridko izgubo, vse je bilo tiho in mirno. Takolje šumljal potoček žalosten in nesrečen v daljne daljave...

Temni oblaki so se zbrali na nebu. Stemnilo se je. Le blisk je švigal kakor dolga ognjena kača in razsvetljeval zemljo, nakar je zagrmelo, da se je tresel svet. Vlila se je huda ploha, ledeno zrnje je padalo in visoko odskakovalo od zemlje ter v nekaj trenutkih pokončalo vsak up in ves trud trpina-zemljana. In ko je po strašni uri zasijalo spet solnce, je zazrlo tužno žalosten prizor: potlačene in pomandrane njive in vrtove, v blato poteptano travico in cvetlice okoli potoka.

Zopet je prišla deklica mimo in videla vse to.

„Glej potoček“, je dejala, „poglej kako žalostno so končale ostale cvetlice. Ista usoda bi doletela tvojo ljubljeno, ako bi je jaz pravčasno ne vrgla in odnesla. Poteptana v blato bi storila žalostno smrt in s časom postala popolnoma pozabljena. Tako sem jo pa dala svojemu zaročencu v dar, položila sva jo med liste spominke knjige in še v poznih letih, ko bova srečna mož in žena se je bova spominjala in jo občudovala.“

Izpregledal je potoček in ostrmel. Čeravno mu je deklica iztrgala ljubljeno, za katero je tako žaloval, je imel vendarle zavest da je pri nji dobro ohranjena. Skesan in osramočen je šumljal dalje, vedno dalje...

II.

V prijazni hišici sta živela dva premožna roditelja, ki sta imela hčer — edinko, lepo kakor roža. Ljubila in negovala sta jo, pazila in trepetala, da je ne vkrade nevesč vrtnar, ki bi je ne znal in ne razumel gojiti.

Kakor vila se je sukala vsako jutro in večer med gredicami svojega vrta. Kopala je, sadila, plela in zalivala cveticam. A najlepša vseh cvetic je bila vendarle ona, kraljica vrta, hčer Ljudmila.

Šel je potnik mimo in zazrl dekleta: „Bog te varuj roža...“, so mu šepetale ustne. „Bog te čuvaj...“ in dalje je stopala trudna njegova noga.

Stikale so glave vaške ženice-matere ter z nevošljivimi pogledi in strupenimi besedami vendarle priznale, da je lepša, milejša od vseh drugih.

Umljivo, da ni ostala dolgo skrita. Prišli so razni vrtnarji, da presade rožo-hčer na svoje bogate vrtove. In laskalo je to roditeljema. Povesila pa je glavico Ljudmila in rosno ji je postalo oko...

„Oče, mati... odpustita! Ne morem! Naj volim po srcu, prosim vas...“

Razumela sta roditelja te vzdihle, te prošnje, a vse ni nič pomagalo.

„Izberi Ljudmila, a izbiraj med bogatimi. Za katere nihče ne vpraša, tiste naj vzamejo berače.“



vzgledi nesrečne bratske Rusije in ob teh vzgledih moramo postati pravi svobodoumni Slovani, vredni svojih prednikov. Zavržimo vse komunistične utopije in se vrnimo k Njemu, ki je Vir, Resnica in Življenje! V tem znamenju bo tudi slovanska misel zmagala.

## Poziv vsem rodoljubom in društvom cele Slovenije!

(Slovensko časopisje brez razlike stranke prosimo, da v interesu dobre stvari ta poziv ponatisne in prinese med noticami.)

Svojčas je „Murska Straža“ v več pozivih na javnost zaprosila, da se nakloni slovenskemu Prekmurju, tej krasni zemlji, kjer prebiva zdravo in krepko, verno in pošteno kmečko ljudstvo, nekaj knjig, ker je treba v doglednem času misliti na to, da se ustanove ljudske knjižnice; ta lepa zemlja je preplavljena še vsa s tujerodnimi, vzlasti z madžarskimi knjigami. Zdel se nam je skrajni čas, da začnemo s tem težkim in velepomembnim narodnim delom. Naš poziv je ostal glas vpijočega v puščavi baš zato, ker nič ne nesel!

Danes prihajamo med rodoljube našega zaledja z novo in zelo potrebno prošnjo. K nam prihajajo Slovenci iz potujčene apačke kotline in nas prosijo, naj jim ustanovimo bralna društva. Naša volja je močna, tudi apačkim Slovencem ne manjka volje, a nimajo toliko sredstev in čut narodne požrtvovalnosti pri njih še ni tako razvit, kakor bi to bilo potrebno. Res je, da je naša državno-upravna oblast zanemarila ta kotiček naše države, da ni niti izmenjala denarja, niti predpisala davkov, niti kaj drugega storila v upravnem oziru; s tega nad vse žalostnega dejstva pa še nikakor ne sledi, da moramo ta del naše domovine zanemarjati tudi v kulturnem pogledu.

Slovenci apačke kotline, domačini in kolonisti-Prekmurci so vsled dolgoletnega tiranstva zaostali kulturno; nekateri so se prilagodili nemškemu duhu, mnogo jih pa je, ki hočejo nazaj k jeziku svojih očetov. Nudimo jim bratsko roko in pomoč, ker je to naša sveta dolžnost.

Zato nujno pozivamo vse rodoljube na meji in v Slovenskem Prekmurju, kakor v lepi in rodovitni apački kotlini, naj store vse, da bomo čimprej zamogli ustanoviti gosto mrežo čitalnic in izobraževalnih društev. Slovensko javnost pa — upamo še trezno in narodnomislečno — prosimo, naj nas v tem idealnem stremljenju podpira z zbiranjem še porabnih knjig: Marsikdo ima gotovo doma na podstrešju ali v kaki

zapršeni omari dobre slovenske pripovedne knjige, katere lahko pogreša in ki svoji samotni okolici gotovo ne koristijo. Vse te prosimo, naj nam pošljejo take knjige; v zahvalo jim bodi topla zavest, da so pomagali bratom ob meji in da vrše sveto dolžnost do svoje domovine.

Prosimo vsa narodnoobrambna društva posebno pa našo Jugoslovansko Matico, SKSZ, Slovensko Stražo in druge brez razlike političnega mišljenja, da se zavzamejo za to idejo.

Ljudstvo je lačno in žejno duha, ki veje iz lepote naših slovenskih knjig; zakaj bi mu branili piti iz najslajšega vira?

Zganimo se vendar enkrat iz naše zaspanosti! Zdramimo se k delu, k pozitivnemu delu za ljudstvo in pomagajmo obmejnim bratom!

Mala žrtev bo obrodila obilen sad. Knjige iz štajerskega ozemlja bi sprejemalo upravništvo „Murske Straže“, iz kranjskega ozemlja pa Jugoslovanska Matica v Ljubljani. Pošiljam se naj pridene pismo, kam so knjige namenjene, ali za Prekmurje ali za Apačko kotlino. Še enkrat ponavljamo klic:

Ustanovimo v Slovenskem Prekmurju in v Apački kotlini gosto mrežo narodnih prosvetnih knjižnic ali čitalnic; ne pozabimo vzlasti apačke kotline, kjer je še bore malo naše inteligence in se je bati, da tamošnji slovenski živelj polagoma utone v mlakuži nemškega kretenstva.

Upamo, da bo naš skromni in ne-sebični poziv vzbudil odmev v srcu slehernega rodoljuba, kateremu je količkaj ležeče na kulturnemu razvoju naše narodne in državne meje!

Na delo!

R. B.

## Sprejem invalidov v pouk na raznih šolah v Sloveniji.

Pokrajinska uprava za Slovenijo, oddelek za socialno skrbstvo, invalidski odsek bo sprejel v svojo oskrbo večje število siromašnih invalidov, ki bi želeli obiskovati razne šole v Sloveniji. V poštev bi prišle v prvi vrsti te-le šole: Tehniška srednja šola (poprej obrtna šola) v Ljubljani, Drž. trgovska šola v Ljubljani, Vinarska in sadjarska šola v Mariboru, Rudarska šola v Celju, Meščanska šola v Celju, Orglarski šoli v Ljubljani in v Celju itd. Invalidi, ki bi želeli obiskovati omenjene šole in se zato fizično in po predizobrazbi sposobni, naj pošljejo tozadevne prošnje z vsemi potrebnimi prilogami in izvidom nadpregleda Pokrajinski upravi za Slovenijo, oddelek za socialno skrbstvo, invalidski odsek takoj, najpozneje pa do 1. septembra t. l.

Invalidi, ki žele obiskovati Tehniško srednjo šolo v Ljubljani se opozarjajo na razglas ravnateljstva omenjene šole v Ur. l. št. 93 od 8. avgusta t. l. — Pogoji za sprejem učencev v

ugašajo, ljudje po končanem dnevnem delu legajo utrujeni k počitku.

Le v eni hiši ne ugasne luč. Sveče goré, plapolajo in trepetajo. Med njimi pa leži med cvetjem in zelenjem na mrtvaškem odru hčer Ljudmila. Lepa kakor angelj miru, bela kakor marmor, njena ustica se blaženo smehljajo...

V sosedni sobi na postelji leži obupana mati.

„O Bog, o Bog, ti nisi usmiljen, Ti nisi pravičen. Zakaj si mi vzel moj zaklad, moje vse? Kako naj živim brez svojega edinega otroka, brez ljubljene Ljudmile?“

V polsnu se je vila uboga, nesrečna, zapuščena mati po postelji.

Zasanja...

Angelj božji stoji pred njo s povzdignjeno roko svareč: „Žena, ne greši, ne žali Boga! Bolj kakor ti, bolj je ljubil Gospod tvoje dete. V svoji božji vsevednosti je vedel, da bi postala tvoja hčer nesrečna za vedno. Tvoja materinska ljubezen je bila napačna, ker si iskala sreče v bogastvu. Bog pa tega ni dopustil, da bi postala žrtev lakomneža, ki so često brez srca in duše, ter je poslal mene, da sem vrgal cvetko, jo ponesel čisto, lepo in neomadeževano pred njegov božji prestol. Skesaj se toraj in spoznaj Njegovo neskončno ljubezen in pravičnost.“

Angelj izginje, žena se pa prebudi iz težkih sanj. „Odpusti, o Gospod, odpusti! Ti si dal, ti si vzel, Tvoje ime bodi česčeno na vekomaj!“

Mariboru so objavljeni v listu „Kmetovalec“ št. 13 od 19. julija t. l. — Za sprejem v Rudarsko šolo v Celju se zahteva fizična sposobnost za vsako delo pod zemljo in da je dotičnik bil zaposlen kot rudar 4 leta.

Vsi invalidi, ki bodo sprejeti v omenjene šole, bodo za ves čas pouka v oskrbi invalidskega odseka in sicer: invalidi v šolah v Ljubljani ali Celju bodo v staležu invalidskih domov v Ljubljani ali Celju; invalidom v drugih šolah pa se bo izplačeval vsakokratni menaži relutum kot podpora za oskrbo, če niso v oskrbi tamošnjih šol oz. zavodov, katere stroške krije invalidski odsek.

Ker so pa sredstva, s katerimi razpolaga invalidski odsek zelo skromna, se bodo sprejeli v brezplačno oskrbo za časa šolanja le invalidi z najmanj 50% delanezmožnosti, ki so sami kakor tudi njihovi stariši brez vsakih sredstev, kar morajo dokazati z ubožnim spričevalom.

Al. Neudauer:

## Nesramne laži samostojnežev.

(Konec.)

Ne najdem dovolj in primernih besed, da bi zadostno ožigosal zavijanja in laži samostojnega dopisnika v Kmet. listu. Dolži me, da sem skupno z g. Jerebičem poslal h komisarju v Mursko Sobotu združnega uradnika J. R. — Josipa Rančigaj z naročilom, pridobiti dovoljenje za prevoz moke iz podružnice v Murski Soboti v podružnico na Cankovi. S kritjem tega dovoljenja da sem potem iztihnotal v Nemško Avstrijo štiri vagone moke ter jo prodal Rudolfu Vogler v Radgono.

Prva laž je, da bi jaz s prodajo te moke, najsi bi bila poštena ali nepoštena, imel sploh kaj opravka. Jaz sem odpotoval 23. julija 1920 v Zagreb in Ljubljano ter sem se vrnil še le 27. julija. Predmetna moka se je torej v času moje odsotnosti in popolnoma brez moje vednosti prodala, odpeljala in plačala.

Druga laž pa je, da bi bila ta moka iztihnotaljena in da bi se vozila nad Zenkovce čez državno mejo. Kolikor mi je bilo po mojem povratku iz potovanja sporočeno in kakor sem se prepričal, je bila ta moka prodana popolnoma pravilnim potom s privoljenjem obeh političnih komisarjev v Gornji Radgoni in Murski Soboti ter so bile za to izdane potrebne izvoznice. Čez državno mejo v Zenkovcih, po okrajni cesti mimo jugosl. in avstr. obmejnih straž se je vozila le ona moka, katera je bila v Prekmurju, vsa ostala moka pa se je vozila iz Gornje Radgone čez murski most v Radgono ter je morala zopet pasirati naše obmejne straže na murskem mostu. Ako izvažajo drugi na vagone in na vagone žita, moke, jajc, mesa itd. v druge države, je vse v redu, če pa zadruga kaj izvažajo, je že tihotapstvo.

Sicer pa zadruga še te moke ne bi prodala v Avstrijo, ako bi bila dobra. Toda ta moka, ki jo je prejela zadruga po nakazilu odseka za prehrano od nekega židovskega mlina iz Hrvatske, je bila tako pokvarjena, da je nikdo ni maral in bi se polagoma popolnoma pokvarila.

Rajši kakor bi domače ljudje krmili s to slabo moko, so jo dobili Nemci, naše ljudstvo pa smo preskrbovali z dobro moko. Če pa spozna samostojni Jurkovič to za tihotapstvo, potem spada on pod ključ in ne jaz, ker je on kot takratni avktivni član načelstva zadruge bil o tej kupčiji sproti poučen, jaz sem pa zvedel za to po izvršitvi ob mojem povratku.

Glede očitka, da so podružnice Gospodarske zadruge v Prekmurju prodajale nečlanom vse blago 10% dražje kakor članom, pozivam dopisnika, da mi doprinese le en sam dokaz, da se je to res dogodilo. Piše, da je bilo to „patriotično“ delo Neudauerja & Comp. — V tej kompaniji je bil tudi slabostojni Jurkovič, ter je tudi on vršil tako patriotično delo v Prekmurju. Toda bivši Phillipp Jurkowitz ni patriot naroda, on je „patriot“ laži, hinavstva in zlobe, kar je sam dokazal s svojimi članki.

Svoj drugi članek v Kmet. listu zaključuje dopisnik z odstavkom, kjer poziva državnega pravdnika in samostojne poslance, da posvetijo klerikalni lumpariji vso pažnjo itd.

Pravilno bi se moral dotični odstavek glasiti:

„Gospod državni pravdnik, sedaj imate Vi besedo! — namreč nad obrekovanjem samostojnega dopisnika. — „Naše tovariše samostojne poslance pa prosimo, da ne posvetijo tej samostojni lumpariji nobene pažnje, da se bo vse to zabašurilo in da krivca ne zadene zaslužena kazen ter da našega ljudstva ne rešijo nikdar več slabostojnega gospodarstva in more samostojne nadvlade. Hočemo samo, da zmaga krivica nad pravico, in da homo zasigurani, da bo imela pri nas krivica, laž, zloba, hinavstvo, obrekovanje in škodoželjnost vsikdar odločilno besedo.“

Zaključek svojemu čednemu pisanju je

Plakala je deklica, rudečica je izginila, lica so bledela. Vedela je sicer da jo stariša ljubita, vedela, da jo hočeta osrečiti, a ni razumela, kaj najdeta v bogastvu in zakaj ne uslišita, ko zaprosi tako milo:

„Naj volim po srcu oče... mati...“

Tam na koncu vasi je živel mlad krojač, ki je s priprostim delom svojih rok preživiljal sebe in svoje stare stariše. Bil je priden, pošten in delaven, a ubog. In zgodilo se je da sta se našli njiju srci, našli brez besed in prošenj. Prepad med njima pa je zijal, ju plašil ter se režal njuni sreči nasproti...

Zvedela sta to roditelja.

„Otrok, hčerka, saj ni res, kaj ne, da ni res? Kako bosta živela, saj nima ničesar. In ta sramota! Saj imaš na izbiri pridnih, bogatih, samo voli Ljudmila“, sta jo nagovarjala.

„Odpustita, ne morem. V bogastvu ne najdem sreče.“

In plakala je, da se je topila v solzah. Nemirne, prečute noči, kako vidne sledove so puščale za seboj na lepem obrazku dekleta.

Venela je roža in venela...

\* \* \*

Noč je. Na tisoče zvezdic žari na nebu, katere je prižgala vsemogočna roka božja. Blagodejni spanec objema trudno zemljo; tajinstveni mir je razlit nad vso narodo. Luči po domovih



napravljen dopisnik z latinskimi rečmi, ki se predstavljajo glasi: če nisi poklican, skrbi, da boš poklican! Ta rek razume samostojni člankar: če te nikdo ne mara, pa se vsili sam v ospredje — ter po tej razlagi pridno izvršuje ta rek.

Ker sem odgovoril na vsa očitanja in prihajam h koncu si dovoljujem vzbuditi samostojnemu dopisniku nekoliko vest ter ga prosim, da v Kmetijskem listu odgovori na sledeča vprašanja:

1. Kako je bilo s prodajo soli in petroleja v Prekmurju, ko je bil on vodja zadružne aprovizacije v Radgoni 1. 1919?

2. Zakaj je bil pri seji dne 24. avg. 1919 odstavljen od ravnateljstva zadruge?

3. Kako je posloval s zaplenjenim blagom, katerega je dobival kot vodja zadružne aprovizacije v Radgoni od takratnega pol. komisarja, in kako z izkupički dotičnega blaga?

4. Zakaj kot poslovođa zadružne aprovizacije v Radgoni vključil izrečni zapovedi ravnateljstva ni hotel uvesti prodaje blaga na bloke?

5. Kako je posloval pri radgonskih opekarnah v Črešnjecih, ko je bil sekvester in zakaj je bil odstavljen?

6. Zakaj je bil od jeseni 1. 1919 do spomladi 1. 1920 v preiskovalnem zaporu v Mariboru?

7. Kedo je vložil ovadbo in po čigavi zaslugi je prišel v preiskovalni zapor?

8. Zakaj je bil na občnem zboru dne 19. septembra 1920 javno izključen iz načelstva Gospodarske zadruge?

9. Zakaj je bil pri seji dne 27. junija 1921 izključen iz članstva zadruge?

10. S kolikimi in s pomočjo katerega odločilnega glasa mu je bilo mogoče kupiti zadružno hišo na Spodnjem grisu za 10.000 K?

Kadar bo samostojni dopisnik na vsa ta vprašanja točno, toda res točno in resnično odgovoril, bo javnost na podlagi njegovih napadov v Kmet. listu, mojih protidokazov in izvajanj v „Murski Straži“ in njegovih odgovorov lahko presodila, koliko je na njegovih razkritjih in trditvah resnice in kako ljudje se zbirajo v Samostojni Kmetijski Stranki.

Do tačas pa ostane pred menoj in vsemi, kateri ga poznamo, nesramni samostojni lažnik in obrekovalček.

**Pozor!**

**Pozor!**

## Jugoslovanska Matica,

pokrajinska podružnica v Gornji Radgoni, priredi v nedeljo, dne 9. vinotoka (oktobra) v prostorih gostilne Karbaš

## Veliko tombolo

v korist Jugoslovanske Matice. Naprošajo se vsi rodoljubi brez razlike stranke iz Gornje Radgone in okolice, da prispevajo za to tombolo nekaj dobitkov. Pripravljalni odbor bo prihodnje dni razposlal nekaj dam in gospodov v svrhu zbiranja teh darov, bodisi v blagu ali denarju. Kdor hoče kak dobiček sam oddati, naj odda istega ali na poštnem uradu ali pa v pisarni Posojilnice.

„Mal položi dar — domu na oltar!“

Pripravljalni odbor.

## Tedenske novice

**Pojasnilo.** K notici v zadnji številki „Nositelji kulture“ smo naprošeni, pojasniti javnosti, da to niso obmejni stražniki ali policisti, med katerimi se nahaja precejšnje število naših primorskih rojakov. Nam se niti v sanjah ne sanja, da bi mislili na eventuelnost, da je kak slovenski Primorec sposoben slične lopovščine kakor smo poročali o danem slučaju. To objavljamo, ker nečemo delati nikomur krivice in obenem pristavljamo, da smo a priori prepričani, da nam ne bi bilo treba poročati o taki ne-taktnosti, ako bi bili na kritičnem mestu nastavljeni naši v službenem in narodnem pogledu povsem zanesljivi Primorci.

**Zahvala našim Amerikancem.** G. Matija Vunderl, doma iz Kamenščaka pri Ljutomeru, zdaj v Čikagi, je nabral za vojne sirote in ubogo mladino Ljutomerskega okraja sploh 285 K, ki jih je poslal krajevni zaščiti dece in mladine v Ljutomeru. Darovali so: po 2 dol. Matija Vunderl, Adolf Misja, Alojz Kovačič; po 1 dol. Franc Kokl, Alojzija Luknar, Frančiška Roth, Štefe Balažič; po 50 ct. Jožef Dijak, Andrej Potočnik, Franc Rižnar, Peter Peklar, Leo Kajžar, Franc Valentinčič, John Thaler; po 25 ct. Marija Prah in Kat. Fell; po 10 ct. Majer Marija, skupaj 14 dol. 65 ct. Vsem darovalcem izrekamo tem potom najpriznanejšo zahvalo ter prosimo, naj tudi v bodoče ne pozabijo ubogih otrok v domovini. — Odbor.

**Javno vprašanje.** Z ozirom na samostojni shod, katerega je priredil znani gospod Jurkovič tam nekje pri Sv. Jurju, ima podpisani v imenu več samostojnežev čast, vprašati gospoda slabostojnega

obljubarja, kaj je vendar natistih mastnih obljubah, katere je kar tresel iz rokava, pa se kar nobena noče izpolniti. Ena najmastnejših obljub je ona o samostojnem posredovanju pri prodaji živine. Da bo Samostojna pod okriljem Kmetijskih združenj posredovala pri prodaji goveje živine in da bosta to gg. Jurkovič & Comp. (beri: Korošec) srčnoroada storila iz gole nesebične in samostojne ljubezni do kmeta, je čisto gotovo. Po predlogu omenjenih gg. bo prišlo na vsako prodano živinčce 40 dinarjev prispevka (na 1 kg pribl. 1 K) za — (kaj bi rekli?) „žepe gg. Jurkoviča in tovariša“ — se je zgledil medklic na omenjenem shodu, mi bi pa rekli za veliki trud ali nekaj podobnega. Dobri in hitri računar bo na podlagi te „posredovalnine“ pomnožene s samostojnimi obljubami dobil prav lepo ceno, katere bodo „veseli“ kar trije: kmet, mesar in — verižnik in nekoliko tudi odjemalec samostojne teletine oz. govedine. Torej kaj je z danimi obljubami??? — Samostojnež.

**Baranjo** so naše čete izpraznile in zasedli Madžari, toda na nekaterih krajih celo po 10 km ozemlja, ki pripada naši državi. Baje bodo naše čete s silo zopet zasedle one kraje, ki pripadajo nam in so jih nagrabili Madžari. Bo zopet tekla kri?

**Razmejitve** med Madžarsko in našo državo v Prekmurju se je začela 27. avgusta. Upajmo, da bo tudi ta del naše meje kmalu urejen in da naša delegacija reši še vsaj nekaj naših ljudi izpod Madžarov.

**Zapadno Ogrsko** bi morali Madžari do 29. avgusta izprazniti in predati Avstriji. Ko pa so avstrijski orožniki začeli zasedati te kraje, so jih na več krajih napadli madžarski vojaki, preoblečeni v civilne obleke, pa tudi madžarski orožniki in Nemce prisilili, da so se umaknili skoraj povsod na stare meje. Kakor se vidi, Madžarom še žila vedno ne da miru.

**Prekmursko-avstrijska meja** ob Kučnici je tako slabo in malomarno zastražena, da se lahko vrši tihotapstvo na debelo. Ta obrt na račun naše kratkovidnosti nosi radgonskim trgovcem lepe dobičke. Očividci pripovedujejo — in ž njimi soglašajo poročila, ki so nam došla — da je mogoče nemoteno spraviti preko celo topove. Skrajni čas je, da pride k nam regularna granična trupa, da izmeni te famozne čuvaje naših državnih mej. Opozarjamo pristojno oblast na ta nedostatek s ponovnim pozivom na roparski umor v Mrtvarjevcih in na našo notico v zadnji številki „Nositelji kulture“.

**Jadna nam majka** — naša država daje sama sebi ukore. Generalni inšpektorat v finančnem ministrstvu je poslal vsem državnim oblastem odlok, ki pravi, da naj se vse dobave (državne) izvrše pri domačih podjetjih. Iz tega odloka je razvidno, da so državne oblasti doslej loj kotirale domačo industrijo in naročale drugod. Sedaj po več letih ujedinenja se je še le naša vlada spomnila, da bi bilo vendar le dobro, ako bi država sama kot prva začela podpirati domačo industrijo. — Svoji k svojim velja za vse „proti-državne elemente“, a ne pa za našo državo! — Če bi bil ta sklep izdan takoj po zedinjenju, bi ostalo veliko milijonov dinarjev v naši državi, nezaposlenost ne bi bila tako velika, industrija bi bila podprta, in ker bi bil uvoz manjši, bi tudi valuta bila lahko boljša. Toda, da se gospodje spoznali to svojo napako, so potrebovali celi dve leti. — Ker imamo v naših predalih shranjene dokaze, da bi obmejni državni uradi dali na pr. svoje pisarniške potrebišine (tiskovine) tiskati v Avstriji, smo gornjo notico prinesli po uradnem poročilu, da ogrejemo spomin nekaterim za danes pred javnostjo neimenovanim.

**Širjenje kolere v Rusiji.** Prvi slučaj kolere v Rusiji so se pokazali v februarju 1. l. Obbolelo jih v tem mesecu 850. Od tega meseca je kolera zadobila epidemični karakter. Iz Astrahana je prišla v ozemlje Volge in v gubernije, ki so najtežje udarjene po gladi: carinska, sarkovska, samarska, simbirskaja, kazanskaja, nižnjonovgorodska do Urala in na jug do Krima in Dnjestra. V maju je že bilo 8.582 slučajev, v juniju 12.700, a prvi polovici julija sami pa 16.648. V Moskvi znaša število mrtvih okoli 150 na dan, v Samari 210, v Saratovu 195, v Caricinu 249, a v Astrahanu 300.

**Prekmurje.** Spisal univ. prof. dr. M. Slavič, izvedenec za Prekmurje pri mirovni konferenci v Parizu. Ljubljana 1921. Izdala in založila „Slovenska krščanska socialna zveza“. Tiskala tiskarna „Tiskovnega društva v Kranju“. Dobiva se v vseh knjigarnah, cena 20 K. Na 131 straneh je podal pisatelj vse, kar more zanimati Prekmurce in vse, ki se sploh kaj za naše miljeno Prekmurje, zlasti še tiste, ki se pečajo s politično zgodovino sestavnih delov Slovenije zadnjega časa. Pisatelj je izredno dober poznavalec Prekmurja in je obširno gradivo znal temeljito, pa poljudno obdelati tako — da čitatelj — ne odloži knjige zlahka, dokler je ni prečital. — Naroča se pri knjigarni Panoniji v Gornji Radgoni.

**Zločin odkrit po dveh letih.** Te dni so sarajevske oblasti odkrile zločin, ki je bil izvršen pred dvema letoma. Neka vdova je naznanila policiji, da sta dva njena sinova pred dvema letoma ubila svojega očeta. Posebna komisija je ekshumirala ostanke mrtvega in konstatirala, da so bila zlomljena starcu tri rebra. Na podlagi tega je bilo dognano, da je bil umorjen. Zločina osumljena brata sta pobegnili in misleč, da so ju izdali bratje, sta jim zapalila hiše. Hiše so zgorale do temelja, požigalca sta pobegnili v gozdove. Žandarmerijska patrulja, ki je bila poslana za njima, ju je privedla v Sarajevo, kjer sta bila izročena sodišču.

## Dopisi

**Ljutomer.** Telovadni odsek „Orel“ v Ljutomeru vabi dne 8. septembra na svojo veliko orlovsko slavnost in blagoslavljanje nove zastave, ki se vrši po sledečem sporedu. Dopoldne: 1. Ob 7. uri zjutraj zbirališče odsekov na dvorišču g. Reka. 2. Ob 9. uri pohod na Glavni trg, kjer se blagoslovi zastava, potem cerkveni govor in sv. maša pri Marijinem kipu. 3. Po sv. maši obhod po trgu. Potem telovadna skušnja. 4. Ob 12. uri banket in obedi. Popoldne: 5. Ob 2. uri večernice. 6. Ob 3. uri javna telovadba v Seršenovem logu. Nastop strassbourške čete. 7. Ob 1/2 8. uri komerz in prosta zabava v gostilni Triglav. — Svira orlovska godba Ljutomerskega okrožja.

**Ljutomer.** Ljutomerski Orel se pripravlja na razvitje svoje zastave, ki se bo vršilo dne 8. septembra. Opozarjamo že zdaj vse orlovske odseke in orliške krožke Ljutomerskega okrožja, kakor tudi dekliške zveze in druge mladinske organizacije, da se ta dan v velikem številu udeležijo te velike slavnosti v narodnih nošah v raznih krajih itd. Moški v narodnih nošah naj se pokažejo na konjih. Naj vidi Mursko polje in Ljutomerske gorice, da vlada in obstoji v naši „Prlekiji“ še velika armada zavedene katoliške mladine ki prodre s ponosom vse protikatoliške propagande. Pridite na ta veliki orlovski praznik tudi Vi stariši, da se boste lahko prepričali in na lastne oči videli, kje je prostor izobrazbe in nadaljne vzgoje za vaše otroke. Dne 8. septembra — na svidenje! Bog živi!

**Ljutomer.** Telovadni odsek Orel v Ljutomeru pozivlja vse udeležence, ki želijo imeti prenočišče in obede na dan slavnosti, dne 8. septembra v Ljutomeru, naj to nemudoma naznani s vprašalnimi polami. Nadalje prosimo vse dobrotnike, katerim so bile razposlane nabiralne pole za sklad orlovske zastave, da jih izpolnijo in pošljejo v župnišče Ljutomer. Vsa naročila naj se izpolnijo do 1. septembra. Vstopnice so na razpolago v trgovini g. Lovro Pogčnika, v Konzumu, v trgovini g. A. Huber in pri Cezanjevskem mlinu. — Krščansko mislečo prleško ljudstvo dne 8. septembra na velik orlovski tabor v Ljutomer. Bog živi!

**Apače.** Iz več krajev apačke kotline prihajajo pritožbe o nevzdržnem položaju, ki je nastal vsled brezbrčnosti naše upravne oblasti. Preteklo je poldrugo leto, odkar pripada ta kotlina naši državi, upravna oblast pa ne uredi niti najbolj perečih vprašanj kakor je izmenjava denarja, ureditev davčnega vprašanja itd. Vsled teh razmer imajo župani odnosno gerenti pred ljudstvom silno otežkočeno stališče. V interesu ugleda naše države je, da se te razmere enkrat uredijo ker bo to v korist ljudstva, v olajšavo oblastem in občinskim uradom.

**Apače.** Tu je začel strašiti (ker mu je postalo menda grozde pri Sv. Jurju preklislo) znani samostojni rogovilež Filip Jurkovič, katerega fotografijo že dalje časa čitamo v „Murski Straži“ v članku „Nesramne laži samostojnežev“. To je gotovo on, ker nikdo nima v celem gornjeradgonskem okraju patenta na take neumnosti, katere razume le on (g. Filip Jurkovič) servirati lahkovernim ljudem. Ta veleučeni gospod je prišel tudi k nam v našo okolico in ker mu je mnogo na tem, da „narodna“ samostojna stranka pridobi tudi apačko nemškutarijo in ker je menda hotel javnosti pokazati, da tudi nemški zna, je govoril v blaženi švabščini. V koliko mu mi ali pa apački Nemci verjamemo, lahko mirno spi. Limanice so preslabe, učeni gospod F. Jurkovič, da bi nas, Apačane ujeli; nikar si ne domišljujte, da smo taki kalini (podomače „gimpeljni“), kakor Vaši pristaši, bivši štajercijanci in cesarskožolti nemškutarji iz Vaše najozje okolice. — Eden, ki Vas je občudoval.

**Selišči pri Sv. Jurju ob Šč.** Dne 25. t. m. se je obesil v kleti doma 25-letni Franc Gomzi. Vzrok samoumora ni znan, pa se od ljudstva pripisuje skrajno slabi vzgoji in velikemu nagnjenju k pijančevanju. Pokojnik naj v miru počiva, njegova smrt pa naj bo svarilen vzgled odrasli mladini, kam dovede nezumno uživanje alkohola in neredno življenje.



## Gospodarstvo

**Vinski sejem v Ljubljani.** Povodom trgovskoobrtne velesajma v Ljubljani od 3. do 12. septembra t. l. priredi vinarski in sadjarski odsek slov. kmetijske družbe v Mariboru vinski sejem v zvezi z veliko razstavo vin iz cele Slovenije. Zastopani bodo vsi vinarski okoliši z najznamenitnejšimi vini letnikov 1917, 1919 in 1920. Prijavljeno je nad 60 udeležnikov-producentov z nad 150 sortami raznih slovenskih vin. Razstava se vrši na velesajmskem prostoru v kmetijskem paviljonu, v katerem se bodo dobivala tudi poskušnje v majhnih kozarčkih od vsakega razstavljenega vina proti zmerni odškodnini. Na podlagi vzorcev se bodo tudi lahko sklepale vinske kupčije. Ker bo prireditelj nudila takorekoč celotno sliko vinskih pridelkov iz Slovenije, od najnavadnejšega do najboljšega vina, se vsi p. n. vinski trgovci, krčmarji in vinotočilci iz cele Jugoslavije in sosednih držav, posebno pa iz bratske Češkoslovaške in Poljske prijazno vabijo, da posetijo vinski sejem in se uče poznati naše izborne vinske kvalitete. Ravno tako prijazno povabljeni so pa tudi vsi konzumenti in čestilci izborne vinske kapljice, da se sami prepričajo, kaj premore našo slovensko vinogradništvo. V zvezi z vinskim sejmom, ozir. z vinsko razstavo, priredi imenovani odsek na veselilnem prostoru velesajma v dveh paviljonih svojo vinsko točilnico, kjer se bodo točila za čas velesajma najboljša slovenska vina za brezkonkurenčne cene (tudi buteljke iz vinskega sejma se bodo prodajale). Prireditelj vinarskega in sadjarskega odseka Maribor obeta nuditi, kar se tiče organizacije, čisto nekaj novega in bo sigurno največja atrakcija ljubljanskega velesajma.

**Vstopnina za „Ljubljanski veliki semenj“.** Vstopnina za enkratni vstop v vse razstavne prostore „Ljubljanskega velikega semnja“ bo znašala 5 din. Do trajnega prostega vstopa pa upravičuje le legitimacija s sejmskim znakom. Sejmske legitimacije s sejmskim znakom so dobili za 5 din. pri sejmskih zastopnikih v vseh večjih mestih kraljevine in pa neposredno pri Uradu ljubljanskega velikega semnja. Za polovično vožnjo po železnicah upravičuje le legitimacija s sejmskim znakom, ne pa tudi vstopnica za enkratni vstop. Da pri blagajnah na sejmišču ne bo gneče se bo prodaja vstopnic za enkratni vstop po ceni 5 dinarjev poverila tudi nekaterim trafikam v mestu, kakor tudi Tourist Officeju v Ljubljani, Dunajska cesta, ki oddaja tudi sejmske legitimacije z znakom.

**Ljubljanski veliki vzorčni semenj 3. do 12. septembra 1921.** — Motorni plugi na sejmišču. Poročali smo že, da bo na semnju zastopana v najboljši izbiri in v veliki meri industrija poljedelskih strojev. Vsakdo se zaveda odločilnega pomena poljedelstva za našo državo. Od stopinje, na kateri stoji kultura

poljedelskih pridelkov od ekstenzivnega in intenzivnega obdelovanja polja je odvisno blagostanje pretežnega dela našega naroda. Industrija poljedelskih strojev postavi na sejmišče koristne in zanimive stroje, od katerih bodo mnogi v pogonu. Tako se pojavita že na prvem semnju dva motorna pluga, ki bosta na prostem orala zemljo in kazala intersentom, kako prihraniti na trudu, času in denarju pri važnem poljedelskem delu. Motorna pluga sta nemško avstrijskega in češkoslovaškega izvora in bosta brezdvomno ena največjih atrakcij našega semnja.

**Telovadno orodje na semnju.** Kolikor je doslej znano, bo razstavljeno na semnju telovadno orodje domačega, nem. avstrijskega in češkoslovaškega izvora. Domače telovadno orodje najmodernejših vrst razstavi tukajšnja tvrdka Bašin in drug. Tako bo mogoče v tem in v mnogih drugih produktih presoditi konkurenčno zmožnost naše mlade industrije z nemško avstrijsko in češkoslovaško.

**„Ljubljanski veliki semenj“ bo nudil popolen pregled vsega tega, kar poljedelstvo proizvaja in potrebuje.** Ker tvori poljedelstvo prebivalstvo poglavitni del naše države, je bilo prirediteljem semnja na tem ležeče, da so ravno kmetijski oddelek čimnajtejši spopolni. Letošnja suša je sicer povzročila, da kmetovalec-razstavljalec ne more razstaviti vsega tega kar bi drugače mogel in želel. Ne glede na to pa bo posetniku-kmetovalcu dana prilika videti in kupiti na „Ljubljanskem velikiem semnju“ vse kar rabi. Razstavljeni bodo vsakovrstni stroji, mlatilnice,

## PŠENICO za setev!

Mi posredujemo pri prodaji čiste Bohinskyeve Prolitik-pšenice za jesensko setev; pšenica se je pridelala pod našim nadzorstvom in je v tekočem letu dala 12—20 meterskih stotov na 1 katastralni oral (jutro) torej je dala pri enakem podnebu in enakem obdelovanju za 2—10 met. stotov več na kat. jutro kakor navadna pšenica.

Razun Prolitik-pšenice imamo za setev še v zalogi krasno domačo pšenico, ki sicer ni oplemenjena, pa je vendar dala 12 met. stotov na oral s težino od 81 kg od hektolitra; ta pšenica je 10% cenejša od Prolitik-pšenice.

O kakovosti vseh vrst semenja, ki se nahaja v naših skladiščih je nad 180 priznanih pisem vsakomu na ogled. V detajlu (na drobno) prodajamo posebno odbrano rž, zob, ječem itd. semenje najboljših vrst že pripravljeno proti rji in raznim boleznim kakor pokvarjenju pa zimi. Cene so v razmerju s dnevnimi tržnimi cenami.

**Zadruga za proizvodnjo semenja**

Telefon št. 13-74 v Zagrebu Preradovičeva ul. 20

### Učenec

z dobrim ljudskošolskim spričevalom, precej krepak, iz poštene hiše, se sprejme v trgovino mešanega blaga Ferd. Herzog v Ljutomeru.

### Učenca

za mlinarsko obrt sprejme takoj Alojz Kegl, Hrastje-Mota.

### Iščem pekarijo

na trgu ali fari. Nastopim lahko v enem mesecu. Vprašati Uprava „Murske Straže“.

Najdražje prodajaš, in ceno kupuješ, če v „Murski Straži“ večkrat oglašuješ!

## Naznanilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu iz Gornje Radgone in okolice, da sem z današnjim dnevom v Gornji Radgoni, Glavna cesta št. 23 otvoril podružnico svoje ključavničarske obrti, katera je spojena s kleparsko delavnico gosp. Benjamin-a Dibelčar.

Prevzamem vsa umetna, strojna in stavbena ključavničarska dela, poniklanje, popraviljanje koles (biciklov) motorjev, poljedelskih strojev itd.

Vso to delo se izvršuje potom autogeničnega varenja najtrpežneje. Izdelujem tudi pristne in garantirane strelovođe z bakreno vrvjo. Imam tudi vedno v zalogi nova in stara kolesa (bicikle), ter posamezne dele istih. Vse po jako ugodnih cenah.

Toraj se priporočam cenj. občinstvu ter zagotavljam, da si bom prizadeval, vsakogar najbolje zadovoljiti

Z odlič. spoštovanjem

**Ivan Kovačič, ključavničarska podružnica v Gornji Radgoni**

Glavna cesta št. 23 (Benjamin Dibelčar).

V Gornji Radgoni, dne 1. avgusta 1921.

## JAJCA

buter, maslo, kupuje vsako množino in vedno po najvišjih dnevnih cenah trgovina

**Josip Farkaš, Sv. Jurij ob Ščavnici**

Velika zaloga vsakovrstnega novega blaga po zmernih cenah.

## Liubitelji lepih knjig!

Segajte po knjigah, katere ima v zalogi

**KNJIGARNA PANONIJA** v Gornji Radgoni

čistilnice za žito, stroji za sejanje in za košnjo, vsakovrstne črpalnice, posnemalniki za mleko, garnituro za mline, različno poljedelsko orodje kakor motike, lopate in drugo. V obratu bo tudi dvojica motornih plugov. Med kmetijskimi proizvodi bodo zavzemala odlično mesto naša dobra vina, zastopana bodo tudi mlovska industrija, med, vosek, čebelarstvo pripravo in vsi drugi naši deželni pridelki.

## Sprejmeta se dva trgovska pomočnika

popolnoma izurjena v manufakturni stroki z večletno prakso in dobrim spričevalom. Predstava se želi. Nastop službe je takoj ali 15. sept. najpozneje 1. okt. pri tvrdki **Alojz Krainz**, trgovina modnega, manufakturnega in špecerijskega blaga v Ljutomeru.

## POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z n. z.

sprejema

## hranilne vloge

ter jih obrestuje po

**4%**

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem decembra h kapitalu;

daje

## posojila

na vknjižbo, na poroštvo, menice tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil

## brezplačno;

plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih

## valut (tujega denarja),

vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši, glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani, št. 10.593. — Telefon št. 3.

## Zdravilišče Slatina Radinci

otvorjeno od 1. junija do 15. septembra

Mineralne, naravne ogljikokisle, parne, električne kopelji. — Pitna zdravitev. ....

Dobro oskrbljena zdraviliščna restavracija. — Kegljšče, tenis in druga zabavišča so gostom in izletnikom na razpolago. Prospekte razpošilja in pojasnila daje ravnateljstvo.